

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: Rafał Majzner

2. Posiadane stopnie i tytuły:

- tytuł magistra sztuki w zakresie wokalistyki na Wydziale Wokalno-Aktorskim Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach – 9 czerwca 2003
- stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej wokalistyka, nadany uchwałą Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku – 16 stycznia 2012

3. Dotychczasowe zatrudnienie w jednostkach naukowych, dydaktycznych i artystycznych:

2007-2013 Studium Aktorskim przy Teatrze Śląskim im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach, wykładowca przedmiotu emisja głosu

2009-2013 Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku Białej wykładowca przedmiotów na kierunku pedagogika: emisja głosu, edukacja muzyczna z metodyką nauczania, nauka gry na instrumencie, muzykoterapia; zaś na kierunku socjologia przedmiotu retoryka i emisja głosu

2010-2013 Instytut Matematyki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, wykładowca przedmiotu emisja głosu

2005-2015 Opera Wroclawska, solista śpiewak

2013- nadal Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku Białej, adiunkt w Katedrze Pedagogiki

2015- nadal Diecezjalna Szkoła Organistowska Szkoła Muzyczna II stopnia w Bielsku-Białej, nauczyciel śpiewu solowego

4. Przynależność do stowarzyszeń:

Polskie Stowarzyszenie Pedagogów Śpiewu – członek

Polskie Towarzystwo Pedagogiczne – członek

5. Wskazane osiągnięcie wynikające z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm.)

Szymanowski „We mgłach” – album CD

Numer katalogowy DUX 1369

Nagranie zrealizowane w Studio Koncertowym Polskiego Radia w Katowicach na przełomie lipca i sierpnia 2015 roku.

Współwykonawca: Katarzyna Rzeszutek – fortepian

Album zawiera następujące utwory:

Karol Szymanowski - Sześć pieśni do słów Kazimierza Tetmajera op. 2

1. Daleko został cały świat
2. Tyś nie umarła
3. We mgłach
4. Czasem, gdy długo na pół sennie marzę
5. Słyszałem ciebie
6. Pielgrzym

Karol Szymanowski – Trzy fragmenty z poematów Jana Kasprowicza op. 5

7. Święty Boże
8. Jestem i płaczę
9. Moja pieśń wieczorna
10. **Karol Szymanowski – „Łabędź” do słów Tadeusza Berenta op. 7**

Karol Szymanowski - Cztery pieśni do słów Tadeusza Micińskiego op. 11

11. Tak jestem smętny
12. W zaczarowanym lesie
13. Nade mną leci w szafir morza
14. Rycz burzo!

Moje zainteresowania związane z liryką wokalną, a szczególnie wykonawstwem pieśni artystycznej, zawdzięczam dwóm osobom. Przede wszystkim profesorowi Eugeniuszowi Sąsiadkowi, który wprowadził mnie w arkania interpretacji pieśni romantycznej i współczesnej oraz wybitnemu pianiście, z którym przez wiele lat mogłem współpracować, a mianowicie profesorowi Robertowi Maratowi. To pod ich okiem kształciłem nie tylko technikę wokalną, ale przede wszystkim mogłem zgłębiać wiedzę z zakresu kultury wykonawstwa muzyki kameralnej, docenić warstwę tekstu literackiego, co pozwoliło mi na pełniejsze zrozumienie i interpretację utworów. W tym czasie najbardziej lubiłem koncertować właśnie z repertuarem kameralnym, który był odbiciem moich artystycznych celów, przekonań i odpowiadał mojej wrażliwości.

Kiedy rozpatruje się spuściznę Karola Szymanowskiego, warto zwrócić szczególną uwagę na jego twórczość wokalną. Ważne miejsce zajmują w niej pieśni solowe. Napisał ich znaczną ilość (ponad sto utworów, zebranych w dwudziestu cyklach), zawsze też niezwykle angażował się w proces ich tworzenia. Z muzyką Szymanowskiego spotkałem się w okresie

studiów, wtedy właśnie podjąłem pierwsze próby interpretacji jego utworów m. in.: *Zulejki*. Przymierzałem się również wówczas do Pieśni *Muezina Szalonego* oraz rozczytywałem Balet *Harnasie*, które miałem wykonać w Filharmonii w Katowicach. W tym czasie usłyszałem również po raz pierwszy *Trzy fragmenty z poematów Jana Kasprowicza op. 5*. Te utwory pobudziły we mnie chęć do coraz to szerszego wglębiania się w twórczość kompozytora. Dziś wiem, że nie rozumiałem wtedy tej muzyki, która jest bardzo zróżnicowana, trudna zarówno wykonawczo, interpretacyjnie, jak również pod względem literackim. Inspirowana była ona wieloma czynnikami m.in.: pojawieniem się nowych trendów w muzyce, współlistnieniem kierunków artystycznych, zarówno konserwatywnych jak i nowatorskich, takich jak: impresjonizm, ekspresjonizm, witalizm, neoklasycyzm, weryzm, eklektyzm, modernizm, dodekafonia (kierunki te Szymanowski znał i bądź to korzystał z nich, bądź polemizował z nimi w swoich utworach), zmianami w technikach kompozytorskich (które dotyczyły głównie odejścia od systemu tonalnego), poszukiwań nowych walorów brzmieniowych, odejściem od klasycznych form, poszukiwaniem „totalnej formy sztuki”. Niewątpliwie na twórczość Szymanowskiego miało wpływ również jego dzieciństwo spędzone w domu przenikniętym kulturą i sztuką. Zainteresowanie jego rodziny nowymi trendami kulturalnymi, życie na przyjacielskiej stopie z wybitnymi artystami swoich czasów, obecność wszelkich dziedzin sztuki w życiu codziennym wywarło znaczny wpływ na ukształtowanie się osobowości artystycznej kompozytora i pobudziło jego wrażliwość na piękno natury, wielką kulturę literacką, jego fascynację kulturą antyczną, średniowieczną, renesansową oraz orientalną. Szymanowski posiadał również wiele zamiłowań muzycznych m.in. pasjonował się dziełami Fryderyka Chopina, Skriabina, Ryszarda Straussa oraz Ryszarda Wagnera. W trakcie licznych podróży kompozytor czerpał z muzyki innych krajów, zapoznawał się z kulturą, przyrodą, folklorem muzycznym i legendami m. in.: Niemiec, Francji, Sycylii. W trzecim okresie twórczości pod wpływem prof. Adolfa Chybińskiego Szymanowski zaczął cenić modalną melodykę pieśni ludowych.

Kończąc studia nie sądziłem, że z bliską mi twórczością Szymanowskiego będzie związana moja dalsza droga w zawodzie śpiewaka. W roku 2007 wracając z tournée po Niemczech i Szwajcarii odebrałem telefon od ówczesnej dyrektor Opery Wrocławskiej (w której byłem już zatrudniony jako solista śpiewak) Ewy Michnik, z zapytaniem czy nie zaśpiewałbym Partii Edrisiego w *Królu Rogerze* Karola Szymanowskiego. Oczywiście chętnie się zgodziłem na uczestnictwo w produkcji opery, której kompozytora uwielbiałem. Dopiero potem dowiedziałem się, że będzie to realizacja bardzo nowoczesna, w której miałem zagrać bardzo odważną rolę. Reżyserii podjął się Mariusz Treliński znany na całym świecie

z odważnych i wysoko ocenianych realizacji z choreografem Emilem Wesołowskim. Kreowałem w tej operze rolę doradcy Rogera, który w koncepcji Trelińskiego był homoseksualistą i bliskim przyjacielem Roksany. Rola tytułową w premierze kreował Andrzej Dobber, Roksana zaśpiewała Aleksandra Buczek, a Pasterza- Paweł Tolstoj. Trzeba przyznać, że towarzyszyła nam w całej tej realizacji atmosfera uniesienia, związana z niewypowiedziane piękną muzyką Karola Szymanowskiego oraz przeżyciami i uniesieniami, których doznawaliśmy w kontakcie z wizją Trelińskiego. Premiera odbyła się 30 marca 2007 roku i została wyjątkowo doceniona zarówno przez krytykę, jak i publiczność. Mogę tutaj stwierdzić, że w tym czasie będąc w centrum wydarzeń związanych z rokiem Szymanowskiego, kolejny raz przeżyłem silną fascynację jego muzyką.

Rolę Edrisiego kreowałem z powodzeniem na scenie Opery Wrocławskiej do 2015 roku występując z różnymi artystami m. in.: Mariuszem Godlewskim, Rafałem Bartmińskim, Łukaszem Gajem, Ryszardem Minkiewiczem, Anną Lichorowicz, Agnieszką Bochenek-Osiecką, Barbarą Bagińską, Jadwigą Postrozną, Radosławem Żukowskim i Markiem Paśko. Spektakl ten został zarejestrowany i nagrodzony Fryderykiem w kategorii „najlepsze nagranie DVD”. Przedstawienie było wielokrotnie wykonywane, zarówno w Polsce, jak poza jej granicami m. in.: Podczas Festiwalu Muzyki Polskiej w Operze Krakowskiej w 2009 roku, jak również na Międzynarodowym Festiwalu Maifestspiele w Wiesbaden na zaproszenie Hessisches Staatstheater Wiesbaden .

W 2009 roku zostałem zaproszony do coverowania Partii Edrisiego w Produkcji w Opera Bastille w Paryżu. Spektakl reżyserował Krzysztof Warlikowski, a muzycznie prowadził całość japoński dyrygent, Kazushi Ono, partię Rogera wykonał Mariusz Kwiecień, a towarzyszyli mu: jako Roksana Olga Pasiecznik, Eric Cutler (Pasterz), Stefan Margita (Edrisi), Jadwiga Rappe (Diakonisa) oraz Wojtek Śmielek (Arcybiskup). Pamiętam ten czas jako bardzo duże wyzwanie, bo choć nie miałem śpiewać przedstawienia to musiałem zaśpiewać próby muzyczne i stanąć na jednej z największych scen świata. Zdziwiłem się również tym, że maestro Kazushi Ono chciał najpierw pracować z coverami z Polski, stwierdzając, że my znamy ten utwór i może się wiele od nas nauczyć. Dziś nie wiem czy mówił poważnie, czy nie, ale w Polsce nigdy nie spotkałem się z takim podejściem do realizacji.

W roku 2015 zostałem zaproszony do wykonania dwóch koncertowych wykonań *Rogera* z jedną z najlepszych orkiestr świata Boston Symphony Orchestra w USA. Tutaj również w rolę tytułową wcielił się Mariusz Kwiecień, Roksana zaśpiewała Olga Pasiecznik, Pasterza-Edgras Montvidas, Diakonisę-Yvonne Naef, zaś Arcybiskupa amerykański bas Alex

Richardson. Dyrygował Maestro Charles Dutoit. Po wielu latach wykonywania tej opery w wersji scenicznej zostało mi dane podsumować moje wykonania w tak doborowym towarzystwie śpiewaków w Symphony Hall w Bostonie.

Jako jednemu z nielicznych śpiewaków w Polsce dane mi było zaśpiewać w dwóch operach Karola Szymanowskiego. Prócz *Króla Rogera* zaproponowano mi również zaśpiewanie partii Młodego Króla w *Hagith* w reżyserii Michała Znanieckiego. Opera ta została napisana do libretta Felixa Dörmanna, zainspirowanego biblijną opowieścią o starym królu Dawidzie i Szumenitce Abiszag. *Hagith* jest utworem bardzo wymagającym pod względem wokalnym dla wszystkich śpiewaków biorących udział w jej wystawieniu, ponieważ muzyka stanowi tu rozwinięcie niemieckiego ekspresjonizmu i wynika z podziwu kompozytora dla dramatów psychologicznych Ryszarda Straussa, których echa mocno w niej pobrzmiwają. W operze Wrocławskiej przygotowywałem tę partię w zawrotnie szybkim tempie (w ciągu tygodnia), ponieważ wchodziłem w rolę Młodego Króla tuż przed Bydgoskim Festiwalem Operowym odbywający się na przełomie kwietnia i maja 2007 roku, na którym *Hagith* miała być wykonana. W operze tej śpiewałem ze znakomitymi śpiewakami, m. in.: Wiolettą Chodowicz, Moniką Świostek, Anną Lichorowicz, Edwardem Kulczykiem, Maciejem Krzysztyniakiem. Rolę Młodego Króla wykonywałem na deskach Opery Wrocławskiej do zdjęcia tytułu w 2012 roku.

Byłem przekonany, że to już koniec moich występów w tej roli, okazało się jednak, że życie niesie z sobą niespodzianki i tak w 2014 roku zostałem poproszony o wykonanie duetu miłosego Młodego Króla z *Hagith* wraz z Wiolettą Chodowicz w Filharmonii Krakowskiej pod batutą Michała Dworzyńskiego. Wieńczył on zakończenie wydania źródłowo-krytycznego Dzieł Karola Szymanowskiego przez PWM. W koncercie udział wzięły również Urszula Kryger-alt, oraz Ewa Kupiec-fortepian. Muszę przyznać, że byłem wtedy bardzo szczęśliwy, ponieważ *Hagith* stała się już wcześniej jedną z moich ulubionych oper, choć wiem, że trudną w odbiorze, ale nasyconą emocjami Szymanowskiego, które korespondują z moją artystyczną wrażliwością.

Podczas ponad dziesięciu lat pracy w Operze Wrocławskiej nie miałem zbyt wielu możliwości koncertowania z repertuarem kameralnym, co było dla mnie bardzo przykre, ponieważ zawsze dobrze się w nim odnajdywałem. Ilość spektakli, które śpiewałem nie pozwalała mi jednak na częste wyjazdy. Muzyka Szymanowskiego była mi wtedy tak bliska, że postanowiłem napisać pracę doktorską na jej temat. Celem dysertacji doktorskiej mojego autorstwa było przedstawienie roli Młodego Króla w *Hagith* oraz Edrisiego w *Królu Rogerze* w kontekście wpływu inspiracji kompozytorskich, analizy dzieła muzycznego oraz

podejmowanych w librettach wątków psychologicznych i filozoficznych. Istotną część pracy stanowił opis problemów wykonawczych, które stoją przed śpiewakiem mierzącym się z operową twórczością Karola Szymanowskiego. Postawiłem sobie także zadanie przeanalizowania aspektu scenicznego obu dzieł, teatralnego myślenia kompozytora – to znaczy sposobu, w jaki za pomocą narracji muzycznej oddawał przebieg akcji i reakcji scenicznych bohaterów, jak charakteryzował muzycznie postaci i sytuacje, jak emocje przeżywane przez bohaterów dramatu przekładał na język muzyki. Idąc dalej w tym kierunku podjąłem próbę rozważenia scenicznych walorów oper Szymanowskiego w oparciu o różne wizje reżyserów. Rozważania uzupełniła prezentacja rysu biograficznego kompozytora, historyczno-literackiego tła oraz filozoficznych założeń obu oper Szymanowskiego, a także psychologicznych implikacji struktury wybranych partii tenorowych.

Moja droga w zawodzie śpiewaka, jak już wcześniej wspominałem, wielokrotnie prowadziła mnie w kierunku twórczości Szymanowskiego. Dowodem tego jest przedstawione nagranie pieśni, nowo powstałego albumu pt.: *Karol Szymanowski. We mgłach*. Utwory znajdujące się na płycie umieszczone są w porządku chronologicznym, co daje możliwość zauważenia zmian stylistycznych w twórczości Szymanowskiego, któremu pieśni towarzyszyły we wszystkich zmianach jego stylu i języka dźwiękowego. Mimo, że w jego twórczości na pierwszy plan wysuwają się symfonie, opery, oratorium czy balet, to stopień zaangażowania się twórcy w komponowanie pieśni uwidacznia jego nimi fascynację. Eksperymentalny język kompozytorski oraz ilość skomponowanych utworów, świadczy o coraz to nowych fascynacjach muzycznych i literackich. W pierwszych opusach pieśniarskich Szymanowski ulega swojej poetyckiej osobowości, a jego skłonności literackie wiodą go do poezji Tetmajera, Kasprowicza, Berenta a przede wszystkim do fantastyczności poematów Micińskiego, którego kompozytor był przyjacielem i bardzo sobie cenił.

Sześć pieśni do słów Kazimierza Tetmajera op. 2 są klamrą, jaka łączy moje doświadczenia z muzyką Szymanowskiego zarówno jako wykonawcy jego pieśni, oper jak i wnikliwych analiz teoretycznych, których dokonałem w pracy doktorskiej. Bardzo osobiście traktuję fakt, iż *Daleko został cały świat*, jest pierwszą pieśnią kompozytora, którą wykonałem jeszcze jako student, a potem wielokrotnie do niej wracałem podczas licznych koncertów, stopniowo rozszerzając repertuar o kolejne pieśni z cyklu. Dzisiaj rozważając swoją narastającą fascynację tym cyklem dochodzę do wniosku, że jej powodem jest prostota i szczerą miłość do poezji Tetmajera, która stała się bodźcem do ich napisania przez młodego kompozytora w taki sposób, że linia melodyczna podkreśla walory testu literackiego a cała struktura dźwiękowa utworów jest nim podporządkowana. Trzeba tutaj podkreślić, że pieśni

te zostały skomponowane w latach 1899-1902, kiedy Szymanowski nie rozpoczął jeszcze studiów kompozytorskich. Wykonując te pieśni odczuwam potężną symbiozę warstwy tekstowej i muzycznej, która wynika z szacunku kompozytora dla najbardziej uwielbianego poety okresu Młodej Polski, o którym Tadeusz Boy Țeleński pisał: „Jego wiersze, preludia, hymny, szepty i krzyki miłosne były na ustach wszystkich. Kobiety znajdowały w nim piewęcę i powiernika, jakiego dotąd nie znały, młodzi mężczyźni odnajdywali w tej spowiedzi dziecięcia wieku swój bezdogmatyzm melancholię i przegrzaną zmysłami miłość... ubożego młodzieńca (...) Tetmajera umiała współczesna polska na pamięć”¹. Autentyczna fascynacja młodego kompozytora testami Tetmajera zaowocowała ujmującą prostotą tych pieśni, jakże inną od hipertrofii brzmieniowo-emocjonalnej, często spotykanej w utworach z pierwszego i drugiego okresu twórczości Karola Szymanowskiego. Ta ekonomia środków wyrazu wyjątkowo odpowiada moim osobistym upodobaniom artystycznym.

Kolejnym cyklem wykazującym znaczną dojrzałość kompozytora są Trzy fragmenty z poematów Jana Kasprowicza op. 5. Szymanowski był kompozytorem bardzo krytycznie oceniającym swoją twórczość, jednak o tych utworach tak pisał w liście z dnia z 16 lutego 1910 r. do Zdzisława Jachimeckiego: „Są to rzeczy pisane już kilka lat temu, pomimo to jednak i pomimo, że w ogólnych pojęciach o twórczości muzycznej posunąłem się w ostatnich latach w zupełnie innym kierunku, przywiązuję do tych rzeczy wielką wagę, nie tylko subiektywnie, jako dla charakterystycznego objawu mego rozwoju, ale poniekąd i obiektywnie [...] Mam przekonanie (nie wiem czy słuszne), że o ile pierwiastek par excellence twórczy-intuicyjny można brać niezależnie od środków (technicznych) wyrazu, to ów pierwiastek u mnie objawił się najsilniej i najbezpośredniej w tych właśnie utworach”². Moja osobista fascynacja tymi pieśniami trwa nieprzerwanie od czasu studiów, kiedy usłyszałem je po raz pierwszy w wykonaniu Stanisławy Marciniak Gowarzewskiej, która w tamtym czasie była Profesorem na mojej uczelni. Od tego momentu sięgałem po każde nagranie tych utworów, które mogłem znaleźć na runku wydawniczym. Niestety dysponując wówczas bardzo lirycznym głosem tenorowym nie byłem w stanie ich wykonać. Dopiero po latach, jako już dojrzały artysta ośmieliłem się zrealizować marzenie i podjąłem próbę ich interpretacji. Są to utwory bardzo ekspresyjne i zróżnicowane pod względem emocjonalnym. Szymanowski buduje napięcie w tych utworach w zgodzie z poetyką tekstu poprzez nagłe zmiany dynamiki, wykorzystanie niskiego i wysokiego rejestru głosu oraz niskiego i najniższego rejestru fortepianu. W pierwszej modlitewnej i drugiej dramatycznej pieśni

¹ J. Z. Jakubowski, Wstęp do: *Kazimierz Przerwa-Tetmajer, Poezje*, wyd. 3, Warszawa 1979, s. 5.

² K. Szymanowski, *Korespondencja, Tom I: 1903-1919*, oprac. T. Chylińska, Kraków 1982, s. 201.

posługuje się motywem suplikacji „Święty Boże”, rezygnując z eksperymentów harmonicznym na rzecz uzyskania wyrazu emocjonalnego. Trzecia najbardziej liryczna przywołuje poprzez zastosowanie rytmu mazurkowego oraz zabiegów kompozytorskich styl mazurków Fryderyka Chopina. Trzy fragmenty z poematów Jana Kasprowicza op. 5. odczuwałem i odczuwam poprzez moje fascynacje zarówno muzyką ludową, której reminiscencje można w nich odnaleźć, jak również, a może przede wszystkim, poprzez moje zainteresowania związane z muzyką kościelną oraz przeżyciami religijnymi.

Kolejną pieśnią zarejestrowaną na wyżej wspomnianym nagraniu jest „Łabędź” do słów Tadeusza Berenta op. 7, która z jednej strony ma podobnie majestatyczny charakter, jak opisane wyżej pieśni z opusu piątego, a z drugiej wprowadza słuchacza w nastrój pełen niezwyklej zadumy, który potęguje muzyka o kołyszącym rytmie ilustrującym powolny lot Łabędzia. Tekst ma charakter symboliczny, który został zilustrowany przez kompozytora oszczędną harmonią i nieco archaiczną melodią jedynie lekko okraszoną chromatyką. W moim odczuciu jest to najbardziej osobista pieśń z pierwszych opusów kompozytora. Symbolizuje ona dążenie do artystycznych ideałów pomimo świadomości „przyszłych burz”. O takim stosunku Szymanowskiego do tej pieśni może również świadczyć fakt, że dedykował ją swojej matce.

Bardziej skomplikowany język dźwiękowy zastosował kompozytor w Czterech pieśniach op. 11 do słów Tadeusza Micińskiego, w których odnajdujemy już cechy dojrzałego stylu kompozytora. Zdzisław Jachimecki przypisuje dojrzałość tych pieśni fascynacji poezją Micińskiego: „Przez pryzmat fantastyczności tych poematów przedstawił się Szymanowskiemu świat sztuki w innych niż dotychczas barwach. W kalejdoskopie gwiazd i mórz, ludzi i duchów, aniołów i smoków, pagód indyjskich i katedr gotyckich, harf i słowików, w który wżył się młody kompozytor, dokonało się jakby przefiltrowanie pomysłów kompozytorskich, nastąpiło odczynienie ostateczne codzienności i akademizmu z artystycznych zamierzeń Szymanowskiego. [...] Było to głębokie przeżycie duchowe, decydujące, zasadnicze dla rozwoju twórczości Szymanowskiego zdarzenie, widoczne nawet w dziełach jego późniejszego, wojennego okresu”³. Z wybranych przez mnie pieśni są one najtrudniejsze dla wykonawcy po pierwsze ze względu na surrealistyczny charakter tekstu Micińskiego, pełen onirycznych obrazów, skomplikowanych porównań i nasycony skrajnymi emocjami, po drugie zaś na mocno schromatyzowaną melodię. Jest to ostatni z cykli pieśni uznanych za młodzieńcze utwory Szymanowskiego (napisane przed 1905), który można

³ Z. Jachimecki, *Karol Szymanowski. Rys dotychczasowej twórczości*. Kraków 1927, s. 15.

uznać za pewnego rodzaju podsumowanie jego wczesnych poszukiwań stylistycznych. Sam zapoznałem się z tymi utworami przygotowując się do nagrania, są to bowiem pieśni rzadko wykonywane. Zaskoczyły mnie odmiennością, każda z pieśni napisana jest w innym charakterze zarówno emocjonalnym, jak i muzycznym. Pieśni te stają się zrozumiałe dla wykonawcy dopiero po odczytaniu zamierzeń Szymanowskiego odnoszących się do warstwy emocjonalnej i intelektualnej, co nie jest możliwe bez dogłębnej analizy tekstu literackiego oraz warstwy muzycznej.

6. Omówienie pozostałych osiągnięć artystycznych

Moją edukację wokalną rozpocząłem w roku 1994 w Szkole Muzycznej I i II st. im. G. Fitelberga w Chorzowie w klasie mgr. Teresy Markiewicz, najpierw na dwuletnim wydziale młodzieżowym, a potem kontynuowałem ją w II stopniu. Pani Profesor była osobą bardzo docenianą w środowisku wokalnym, jak się okazało świetnym pedagogiem i przyjacielem. W roku 1998 będąc w drugiej klasie szkoły średniej zostałem laureatem I nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym im. F. Platówny we Wrocławiu. Jako szczególnie uzdolniony młody wokalista w tym samym roku otrzymałem Stypendium Ministra Kultury i Sztuki.

Studia na Wydziale Wokalno-Aktorskim Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach rozpocząłem w roku 1998 w klasie Profesora Eugeniusz Sąsiadka, wyjątkowego człowieka, który był pedagogiem bardzo przychylnym, wyrozumiałym, ale też wymagającym. Profesor zwłaszcza w kształceniu głosu tenorowego zwracał uwagę na rozwój techniki wokalne nie zaniedbując jednak warstwy interpretacyjnej utworów. Repertuar, który wówczas śpiewałem był skrupulatnie dobierany zarówno pod kątem moich możliwości wokalnych, jak również walorów interpretatorskich, które były związane z moją wrażliwością. Zachęcał mnie do konsultacji i uczestnictwa w kursach wokalnych, dzięki czemu mogłem poznać tak doskonałych pedagogów jak Prof. Christian Elssner, Prof. Ryszard Karczykowski, Kaludi Kaludow. Profesor zawsze starał się weryfikować moje spostrzeżenia odnoszące się do przebytych konsultacji, wspólnie je omawialiśmy dochodząc często do podobnych wniosków.

W czasie studiów pod kierunkiem Eugeniusza Sąsiadka zostałem wyróżniony wieloma nagrodami i wyróżnieniami w kraju i za granicą m. in.: II nagrodą na III Uczelnianym Konkursie Muzyki Wokalnej w Katowicach (2000), III nagrodą oraz nagrodą specjalną dla interesującego głosu tenorowego na VI Międzyuczelnianym Konkursie Wokalnym w Dusznikach Zdroju i Wrocławiu (2000) w kategorii oratoryjno pieśniarskiej, nagrodą

specjalna Narodowego Instytutu F. Chopina za najlepsze wykonanie utworu F. Chopina podczas V Międzyuczelnianego Konkursu Wykonawstwa Polskiej Pieśni Artystycznej w Warszawie (2001), pierwszym wyróżnieniem oraz nagrodę specjalną im. Ryszarda Karczykowskiego dla wyróżniającego się głosu tenorowego na VII Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym w Dusznikach Zdroju i Wrocławiu w kategorii operowej (2002), oraz III nagrodą na XXXVII Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Antoniego Dworzaka w Karlovych Varach (2002).

Podczas ostatniego roku studiów otrzymałem roczne stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wyróżniające osiągnięcia w nauce.

Dokonałem nagrania *Completorium* G.G. Gorczyckiego (28.04.2002) na płycie CD z Chórem Mieszanym Schola Cantorum, Gliwicką Orkiestrą Kameralną pod batutą Jerzego Potockiego. Razem ze mną zaśpiewali: Katarzyna Mizerny, Magdalena Spytek oraz Bartosz Urbanowicz.

W czasie studiów (1998-2003) brałem udział w przedstawieniach studenckich występując w roli Miechodmucha⁴ w *Krakowiakach i Góralach* J. Stefaniego, Donmayera⁵ w *Królu Walca* J. Straussa, Cerberusa⁶ w *Historii o Męce Pańskiej i Chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim*, Leńskiego⁷ w *Eugeniuszu Onieginie* P. Czajkowskiego, Marynarza⁸ w *Dydonie i Eneasz*, H. Purcella.

Jako solista zaśpiewałem 25 koncertów z towarzyszeniem orkiestry w repertuarze m. in.: *Dies Irae* A. Caldary i *Magnificat* M. J. Żebrowskiego pod batutą Tomasza Adamusa i Tadeusza Zatheya w Kościele Bożego Ciała we Wrocławiu⁹, *Magnificat* M. K. Żebrowskiego pod batutą Krystyny Krzyżanowskiej Łobody w Auli Akademii Muzycznej w Katowicach¹⁰, *Mszę C-dur Koronacyjną* W. A. Mozarta w ramach obchodów 55-lecia PSM I i II Stopnia im. G. Fitelberga w Chorzowie pod batutą Sabiny Kotyczki

⁴ Reżyseria Roman Michalski, Orkiestra Akademii Muzycznej w Katowicach pod batutą Krzysztofa Dzięwieckiego (25.04.1999 Sala Teatralna Akademii Muzycznej w Katowicach).

⁵ Reżyseria Jacenty Jędrusik, Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Katowicach pod batutą Andrzeja Rosół (12. 04. 2000 Sala Teatralna Akademii Muzycznej w Katowicach).

⁶ Reżyseria Roman Michalski, Zespół Kameralny Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Katowicach pod batutą Krystyny Krzyżanowskiej Łobody (16.04.2000 Sala Teatralna Akademii Muzycznej w Katowicach).

⁷ Reżyseria Jacenty Jędrusik, Fortepian Ewa Jeruzal (26.04.2001 Dom Technika „Zameczek” w Siemianowicach Śląskich; 10.05.2001 Sala Teatralna Akademii Muzycznej w Katowicach; 18.05.2001 Mysłowicki Ośrodek Kultury i Sztuki w Mysłowicach).

⁸ Reżyseria Roman Michalski, Chór i Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Katowicach pod batutą Piotra Wierzchołka (05.05.2002 Sala Teatralna Akademii Muzycznej w Katowicach).

⁹ 10.09.1999 Chór Cantores Minores Wratislavienses i Orkiestra Kameralna „Leopoldinum”.

¹⁰ 14.04.2000 Zespół Kameralny Wydziału Instrumentalnego, Zespół Wokalny Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Katowicach

w Auli PSM I i II stopnia w Chorzowie¹¹, (brałem również udział w Koncercie Galowym w ramach tego samego jubileuszu pod batutą Jacka Błaszczyka w Teatrze Rozrywki w Chorzowie), *Mesjasza* G.F. Haendla pod batutą Matthiasa Junga w Kościele Św. Krzyża we Wrocławiu¹², *Te Deum* M. A. Charpentiera pod batutą Marka Gremlowskiego w Kościele NSPJ w Piaśnikach, Kościele MBR w Chropaczowie oraz w Kościele Świętej Rodziny w Katowicach¹³, *Requiem* W. A. Mozarta pod batutą Jana Wincentego Hawela oraz Józefo Wiłkomirskiego w Bazylikce Św. Antoniego w Rybniku i Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu¹⁴, *Stworzenie Świata* J. Haydna pod batutą Szymona Bywalca oraz Jana Wincentego Hawela w Kościele Zmartwychwstania Pańskiego w Katowicach oraz Filharmonii Śląskiej w Katowicach¹⁵, *Mszę* G – Dur F. Schuberta pod batutą Jana Śmietany, Iwony Melson oraz Iwony Bańskiej w Filharmonii Śląskiej w Katowicach, Kościele Zmartwychwstania Pańskiego w Katowicach i Kościele Opatrzności Bożej w Katowicach – Zawodziu¹⁶, *Completorium* G. G. Gorczyckiego pod batutą Jarosława Wolanina oraz Iwony Melson w Auli Akademii Muzycznej w Katowicach i Kościół Zmartwychwstania Pańskiego w Katowicach¹⁷.

Ostatni rok studiów przyniósł mi także możliwość wystąpienia w koncertach z towarzyszeniem orkiestry poza granicami kraju, gdzie wykonałem m. in.: *Symfonie nr. 9* L. van Beethovena pod batutą Luisa Gorelika oraz Dominique Fanala w Kościele Germain des Pres a także w Kościele Św. Magdaleny w Paryżu, *Requiem* W. A. Mozarta pod batutą Dominique Fanala oraz Luisa Szarana w Kościele Św. Magdaleny a także Katedrze Amerykańskiej w Paryżu, *Mesjasza* G. F. Haendela pod batutą Dominique Fanala w Kościele Św. Augustyna w Paryżu¹⁸. Wziąłem również udział w Koncercie Laureatów XXXVII Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Antoniego Dworzaka w Karlowych

¹¹ 18.04.2000 Chór i Orkiestra PSM II stopnia w Chorzowie

¹² 08.09.2000 Chór Cantores Minores Wratislavienses oraz Orkiestra Wratislavia

¹³ 15.10.2000; 22.10.2000; 09.05.2001 Chór Parafii Najświętszego Serca Jezusowego w Świętochłowicach, Orkiestra Camerata Impuls

¹⁴ 08.04.2001 Chór Kameralny Akademii Muzycznej w Katowicach Orkiestra Filharmonii Rybnickiej; 27.03.2002 Zespół Kameralny „Absolwent” Śląska Orkiestra Kameralna; 22.03.2002 Chór „Madrygał” oraz „Cantores Minores Wratislavienses” Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Sudeckiej.

¹⁵ 05.05.2001 Chór Wydziału Wokalno Aktorskiego Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Katowicach; 25.05.2001 Chór Filharmonii Śląskiej, Śląska Orkiestra Kameralna.

¹⁶ 21.12.2001 Chór Kameralny Filharmonii Śląskiej, Orkiestra Kameralna Filharmonii Śląskiej; 21.01.2003; 19.02.2003 Chór Mieszany Kierunku Edukacja Artystyczna, Orkiestra Smyczkowa Wydziału Instrumentalnego.

¹⁷ 17.01.2002; 28.02.2002 Chór żeński i mieszany kierunku Wychowania Muzycznego, Orkiestra Smyczkowa Wydziału Instrumentalnego.

¹⁸ 29.10.2002; 31.12.2002; 30.10.2002; 01.01.2003; 30.12.2002 Chór Simfionietta de Paris, Orkiestra Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu.

Warach, który odbył się 15 listopada 2002 roku w Miejskim Teatrze w Karlowych Warach – Czechy.

Moją pasję do muzyki kameralnej realizowałem podczas studiów uczestnicząc jako solista w ponad 50 koncertach kameralnych, których repertuar oscylował wokół pieśni kompozytorów Polskich, takich jak: Moniuszko, Karłowicz, Niewiadomski, Paderewski, Chopin, Szymanowski, Gablenz, Świder oraz zagranicznych: Mozart, Schubert, Schuman, Wolff, Czajkowski, Rachmaninow, Smetana, Dworzak, Grieg i wielu innych. Na tychże koncertach wykonywałem także repertuar operowy, operetkowy, oratoryjny i kantatowy.

Studia ukończyłem z wyróżnieniem w roku 2003. Dysponowałem już wtedy szerokim repertuarem, co pozwoliło mi podejmować różne wyzwania koncertowe. W latach 2003- 2005 podejmowałem się śpiewania koncertów kameralnych (ponad 20) współpracując m. in. z Instytucją Upowszechniania Muzyki „Silesia” w Katowicach m. in. w ramach XIII Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Kameralnej i Organowej w Wygiełzowie-Lipowcu, 20-lecia Instytucji Upowszechniania Muzyki „Silesia”, otwarcia wystawy fotograficznej „Kochaj idąc w głąb...” poświęconej Ks. Jerzemu Popiełuszko, Karkonoskiego Festiwalu Muzycznego. Wykonałem również koncertowo partie Nemorina z opery *Napój Miłosny* oraz Ernesta z opery *Don Pasquale* G. Donizettiego a także partie Edwina z Operetki *Księżniczka Czardasza* E. Kalmana.

W tych samym czasie zaśpiewałem również kilkanaście koncertów z towarzyszeniem orkiestry m. in.: *IX Symfonię* L. van Beethovena podczas koncertu Inauguracyjnego XIX Świdnickich Dni Muzyki Kameralnej z Orkiestrą Filharmonii Sudeckiej pod batutą Józefa Wiłkomirskiego, *Pasję wg. Św. Łukasza* G. P. Telemana z Capellą Cracoviensis pod batutą Stanisława Gołońskiego w Kościele OO. Augustianów w Krakowie oraz w ramach Festiwalu Varazdinske Barokowe Wieczory w Katedrze w Varazdin – Słowacja, *Mesjasza* J. F. Haendela z Archikatedralnym Chórem Chłopięco – Męskim Cantores Minores, Chórem Kameralnym i Orkiestrą Kameralną St. George s British International School z Rzymu pod batutą Roberta Williama Hixa w Archikatedrze Św. Jana Chrzciciela w Warszawie, *Pasję wg. Św. Mateusza* J.S. Bach z Chórem Chłopięcym Filharmonii Krakowskiej, Capellą Cracoviensis pod batutą Stanisława Gołońskiego w Kościele OO. Augustianów w oraz Sali Filharmonii Krakowskiej w Krakowie. Z Capellą Cracoviensis miałem zaszczyt wystąpić również w koncercie z okazji konsekracji Biskupa Tarnowskiego Wiktora Skworca i Biskupa Władysława Bobowskiego wykonując *Litania Lauretanae* W. A. Mozart oraz *Magnificat* J. S. Bach z Chórem Pueri Cantores Sancti Nicolai w Bazylice Katedralnej w Tarnowie (koncert został zarejestrowany na płycie CD) oraz w koncercie upamiętniającym Ojca

Świętego Jana Pawła II wykonując *Credo* P. Sydora w Kościele pw. Błogosławionej Karoliny Kózkówny w Tarnowie. Było mi dane wystąpić ze znakomitymi interpretatorami muzyki oratoryjnej i kantatowej m. in.: Elżbietą Towarnicką, Agnieszką Monasterską, Anną Lubańską, Jackiem Ozimkowskim, Jarosławem Kitalą, Moniką Świostek, Ewą Biegas.

Na przełomie 2003/2004 roku wyjechałem na tournée z Operą Polską Marka Tracza. Wyjazd ten był prawdziwym sprawdzianem nie tylko umiejętności wokalnych, ale przede wszystkim kondycji, która jest ważnym czynnikiem w zawodzie śpiewaka. Zagrałem rolę Tanina w dziewięciu przedstawieniach Czarodziejskiego *Fletu* W. A. Mozarta pod batutą Marka Tracza oraz około trzydziestu koncertów zatytułowanych „Verdi-Gala“ wykonując arie, duety i sceny zespołowe z oper G. Verdiego w Niemczech i Szwajcarii. Miałem przyjemność występować wokalistami pokroju Jolanty Żmurko, Małgorzaty Ratajczak, Wioletty Chodowicz, Aleksandry Buczek, Jerzego Mechlińskiego, Janusza Borowicza.

W 2005 roku zostałem zatrudniony przez Panią Dyrektor Ewę Michnik na stanowisko solisty w Operze Wrocławskiej. Pierwszą rolę jaką przyszło mi kreować był Góral oraz I Gość w *Halce* St. Moniuszki (spektakl został zarejestrowany na płycie DVD). Premiera odbyła się w dniach 8,9,10 września 2005 roku i otwierała gmach opery po wieloletnim remoncie. Była ona wyczekiwana przez Wrocławską publiczność. Reżyserii podjął się Laco Adamik Chór, a Orkiestrę Opery Wrocławskiej poprowadziła Ewa Michnik.

W tym samym roku zostałem zaproszony do przygotowania partii Klema w *Małym Kominiarczyku* B. Brittena w reżyserii Jerzego Bielunasa we Wrocławskim Teatrze Współczesnym w ramach Międzynarodowego Festiwalu Wratislavia Cantans. Kierownictwo muzyczne objął Wojciech Rodek. Premiera odbyła się 17 września 2005 roku, a przedstawienia w repertuarze teatru odbywały się do maja 2007.

Na przełomie 2005 i 2006 roku zagrałem w Superwidowisku Opery Wrocławskiej odbywającym się w Hali Stulecie we Wrocławiu. Premiera *Carmen* G. Bizeta odbyła się 30,31 grudnia 2005 oraz 1,6,7,8 stycznia 2006. Reżyserował Robert Skolmowski a kierownico muzyczne objęła Ewa Michnik. Kreowałem tutaj rolę Dancaira, jednego z przemytników. W roli Carmen wystąpiły Małgorzata Walewska, Ewa Vesin oraz Elżbieta Kaczmarzyk-Janczak.

W sezonie 2006/2007 zostałem już w pełni zaangażowany w życie opery, zaśpiewałem 50 spektakli w 14 rolach m. in. zagrałem Gastona w *Traviacie* G. Verdiego w reżyserii Tomasza Koniny. Zespół Opery Wrocławskiej prowadziła Ewa Michnik, a rolę tytułową wykonywała Jolanta Żmurko. Kolejna role to: Monostatos i I Kapłan w *Czarodziejskim Flecie* W. A. Mozarta w reżyserii Marka Weiss-Grzezińskiego pod batutą Tadeusza Zatheya

(premiera 24, 25 marca 2006), Parpiniol w *Cyganerii* G. Pucciniego w reżyserii Waldemara Zawodzińskiego, której wznowienie na wyremontowanej scenie opery odbyło się 26 listopada. W tym roku, jak wspomniałem wcześniej, zagrałem Edrisiego w *Królu Rogerze* (premiera 30,31 marca) oraz wszedłem w rolę Młodego Króla w *Hagith* K. Szymanowskiego. Było mi dane również zagrać rolę przemytnika w mojej drugiej realizacji *Carmen* G. Bizeta (premiera 11,12, 13 maja) w reżyserii Adama Frontczaka pod dyrekcją Tomasza Szredera.

Pierwszy raz wyjechałem też z Operą Wrocławską na Festiwal de Wiltz w Luxembourgu, gdzie wystawione zostały trzy przedstawienia *Carmen* G. Bizeta. Na przełomie 2006 i 2007 roku wyjechałem na tournée z Operą Polską Marka Tracza, gdzie wykonałem około 50 koncertów pt.: „Vredi-Gala”, „Chóry Operowe”, „Arena di Verona”, „Viva la Opera”. Głównie z repertuarem operowym z solistami: Jolantą Żmurko, Barbarą Krahel, Jerzym Mechlińskim, w Austrii Niemczech i Szwajcarii.

W tym czasie zaśpiewałem także dwa koncerty wykonując przetłumaczoną na język polski *Pasję wg Św. Jana* G. F. Haendela w Kościele pw. Św. Wojciecha w Radzionkowie oraz Kościele pw. Św. Jacka w Bytomiu z Zespołem Wokalnym Akademii Muzycznej w Katowicach oraz Zespołem Muzyki Barokowej im. Telemana pod batutą Krystyny Krzyżanowskiej Łobody, a także *Requiem* W. A. Mozarta w Kościele pw. Opatrzności Bożej w Katowicach – Zawodziu z Chórem Kameralnym i Orkiestrą Kameralną Akademii Muzycznej w Katowicach pod batutą Szymona Bywalca.

W roku 2006 zostałem także zaproszony do udziału w VIII Wielkim Turnieju Tenorów, który odbywał się na dziedzińcu Opery na Zamku w Szczecinie, gdzie wykonałem arie Leńskiego z opery *Eugeniusz Oniegin* P. Czajkowskiego oraz pieśń neapolitańską *Parlami d'amore Mariu*.

Ciągle współpracowałem z Instytucją Upowszechniania Muzyki „Silesia”, śpiewając m. in. koncertowe wykonania partii Ferranda z *Così fan tutte*, Belmontea z *Uprowadzenia z Seraju* W.A.Mozarta oraz Alfreda z *Traviaty* G.Verdiego. Zostałem również zaproszony do wykonania recitalu wokalnego, który zainaugurował VIII Ogólnopolski Konkurs Wokalny w Dusznikach Zdroju.

Sezon 2007/2008 przyniósł mi kolejne wyzwania. Wykonałem w nim 15 ról operowych i zagrałem w 72 spektaklach m. in. przygotowałem partie: Jurodiwego i Misaiła w Superwidowisku Opery Wrocławskiej *Borys Godunow* M. Musorgskiego w reżyserii Yuri Alexandrova pod batutą Ewy Michnik, która odbyła się 19,20,21,26,27,28. X. 2007 w Hali Stulecia we Wrocławiu, Borsy w premierze *Rigoletta* G. Verdiego w reżyserii Michała Znanieckiego pod batutą Ewy Michnik, która odbyła się 21,22,23 grudnia 2007, Fentona

w *Falstaffie* G. Verdiego we wznowieniu tej opery w reżyserii Waldemara Zawodzieńskiego pod batutą Ewy Michnik, które odbyło się 2 lutego 2008 roku. W ramach XXVI Festiwalu Polskiej Muzyki Współczesnej „Musica Polonica Nova” zagrałem rolę Podróżnego w *Kolonii Karnej* J. Bruzdowicz, którą wyreżyserował Marek Waiss-Grzesiński, a kierownictwo artystyczne objął Tadeusz Szreder. Premiera odbyła się 15 lutego 2008, wystawiona została razem z Jutrem Tadeusza Bairda.

W tym sezonie Opera Wrocławska została zaproszona do wystawienia *Traviaty* G. Verdiego na Festiwalu de Wiltz w Luxembourg. Przedstawienia odbyły się 29,30 czerwca i 1 lipca 2007 roku. Zaśpiewałem w nich partię Gastona, zaś 13 maja 2008 roku wykonałem partię Edrisiego w *Królu Rogerze* K. Szymanowskiego w Hessisches Staatstheater Wiesbaden.

Sezon 2008/2009 to 78 spektakli w 17 rolach, m. in. w roli: Abrama w Superwidowisku Opery Wrocławskiej *Skrzypek na dachu* J. Bocka, która odbyła się 10,11,12,17,18,19 października 2008 roku w reżyserii Marka Weissa pod batutą Ewy Michnik w Hali Stulecia we Wrocławiu, Gryfa w *Alicji w Krainie Czarów* R. Chauls, w reżyserii Adama Frontczaka pod batutą Francesco Bottigliero, Basilia i Don Curzia w *Weselu Figara* W. A. Mozarta, w reżyserii Marka Weissa pod batutą Francesco Bottigliero, I Filistyna w premierze *Samsona i Dalili* C. Saint-Saensa, w reżyserii Michała Znanieckiego pod batutą Chikara Imamura oraz Garbatego w *Kobietcie bez cienia* R. Straussa, w reżyserii Petera Lehmana, pod batutą Ewy Michnik, która odbyła się 16 maja 2009 roku.

W lipcu 2008 roku zaśpiewałem również w *Carmen* G. Bizeta pod batutą Tomasza Szredera na Festiwalu Thurn und Taxis Schlossfestspiele w Regensburgu.

W kolejnym sezonie 2009/2010 zagrałem w 91 spektaklach kreując 18 ról. Wziąłem udział w moich drugich premierach *Czarodziejskiego Fletu* W. A. Mozarta w reżyserii Anny Długołęckiej pod batutą Dariusza Mikulskiego oraz Tadeusza Zatheya w roli Monostosa i I Kapłana, która odbyła się w grudniu 2009 roku oraz *Borysa Godunowa* M. Musorgski w reżyserii Waldemara Zawodzieńskiego pod batutą Ewy Michnik w roli Jurodiwego i Bliźniego Bojarina, która odbyła się w kwietniu 2010 roku. Wykonałem również partię Panga i Cesarza w Superwidowisku Opery Wrocławskiej *Turandot* G. Pucciniego w reżyserii Michała Znanieckiego pod batutą Tomasza Szredera, która odbyła się na Stadionie Olimpijskim we Wrocławiu w dniach 14, 15, 16 czerwca 2010 roku.

Pod koniec sezonu bardzo udanego dla mnie pod względem artystycznym dowiedziałem się, że muszę poddać się operacji i niestety trochę mniej pracować. W sezonie 2010/2011 zagrałem w 42 spektaklach wykonując 14 ról. Udało mi się zaśpiewać trudną

partię Jeroszki w *Kniaziu Igorze* A. Borodina w Superwidowisku Opery Wrocławskiej, która odbyła się 11, 12, 13, 18,19, 20 listopada 2011 roku W Hali Stulecia we Wrocławiu. Te monumentalne przedstawienie wyreżyserował Laco Adamik a kierownictwo muzyczne objęła Ewa Michnik. W sierpniu 2011 roku zaśpiewałem dwa przedstawienia *Carmen* G. Bizeta na Sommerfestspiele w Xanten.

W sezonie 2011/2012 brałem udział w 54 spektaklach w 18 rolach. Kreowałem rolę Szewca w premierze *Pułapki* Z. Krauzego, która odbyła się 17 i 18 grudnia 2011 roku. Reżyserowała bardzo utalentowana Ewelina Piotrowiak a orkiestrę poprowadził Tomasz Szreder. Uczestniczyłem we wznowieniu *Samsona i Dalili* C. Saint-Saensa, zaśpiewałem również Służącego Amelii w *Balu Maskowym* G. Verdiego, wystawionym na Stadionie Olimpijskim we Wrocławiu w reżyserii Michała Znanieckiego i pod batutą Tomasza Szredera. Premiera odbyła się 17 i 18 czerwca 2012 roku.

We wrześniu 2011 roku na zaproszenie Dyrektora Miejskiego Domu Kultury w Czechowicach-Dziedzicach poprowadziłem kurs wokalny pt.: „Muzyka Operowa” podczas Jesiennego Festiwalu Muzyki Wokalnej „Amo Cantare” połączony z wygłoszeniem wykładu „Szymanowski a Opera”. Zaś w czerwcu 2012 prowadziłem „Kurs Interpretacji Muzyki Wokalnej” zorganizowany przez: Diecezjalną Szkołę Organistowską oraz Szkołę Muzyczną II stopnia w Bielsku-Białej. W tym czasie (22.07-04.08. 2013) prowadziłem również „Letnią Akademię Wokalno-Aktorską” zorganizowaną przez Zespół Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu w nadmorskiej Wisielce wraz z Moniką Świostek oraz Jerzym Stępkowskim.

Pod koniec 2011 roku obroniłem pracę doktorską pt.: „Rola Młodego Króla w *Hagith* oraz Edrisiego w *Królu Rogerze* Karola Szymanowskiego w kontekście inspiracji kompozytorskich, analizy dzieła muzycznego i problemów wykonawczych”. W styczniu 2012 Rada Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku nadała mi tytuł doktora sztuki w dyscyplinie artystycznej wokalistyka, od roku akademickiego 2012/13 zostałem zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Pedagogiki na Wydziale Humanistyczno-Społecznym w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, gdzie pracuję do dzisiaj.

W sezonie 2012/2013 zagrałem w 61 przedstawieniach w 16 ról. Wykonałem partię Wieśniaka w premierze *Pajaców* R. Leoncavalla w reżyserii Waldemara Zawodzińskiego pod batutą Ewy Michnik, która odbyła się 15, 16, 18 grudnia 2012 roku. Brałem również udział w Megawidowisku Opery Wrocławskiej *Skrzypek na dachu* J. Steina, J. Bocka, S. Harnicka

w reżyserii Marka Weissa pod batutą Ewy Michnik, które odbyło się 24, 25, 26 maja 2013 roku na Dziedzińcu Zamku Topacz.

W sezonie 2013/2014 wziąłem udział w 58 spektaklach kreując 14 ról. We wrześniu 2013 roku wszedłem w rolę Archanioła w *Raju Utraconym* K. Pendereckiego. Role tę było mi dane wykonać na uroczystościach związanych z 80 rocznicą urodzin kompozytora zorganizowaną w Operze Krakowskiej. Spektakl odbył się 5 października 2013 roku. Na początku 2014 roku zagrałem Abrama w dziesięciu spektaklach *Skrzypka na Dachy*, zaadaptowanego na scenę Opery Wrocławskiej przez Adama Frontczaka.

W lipcu 2014 (18 i 19) roku wyjechałem wraz z Operą Wrocławską na Thurn und Taxis Schlossfestspiele w Regensburgu, gdzie zagrałem dwa Borse w *Rigoletto* G. Verdiego pod batutą Ewy Michnik.

W tym czasie zaśpiewałem wraz z uczestnikami Koncert Finałowy Kursu Interpretacji Muzyki Wokalnej, który prowadziłem w styczniu 2014 roku w Pałacu Kotulińskich w Czechowicach-Dziedzicach. Poprowadziłem również „Kurs Interpretacji Muzyki Wokalnej“ zorganizowany przez Zespół Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu (Radom 28-30.02.2014) oraz „Letnią Akademię Wokalno-Aktorską” w Wisielce (22.07-04.08.2014).

W tym roku zaśpiewałem również m. in. następujące koncerty: „Wielka sława to żart - turniej tenorów” w Sali Widowiskowej MDK w Czechowicach – Dziedzicach, „Jej portret...” w Kompleksie Zamkowym Tarnowice Stare, „Z ziemi włoskiej do polskiej” w SDK w Kamieniu Żąbkowickim.

Sezon 2014/2015 rozpocząłem udziałem w Megawidowisku opery Wrocławskiej (Borsa, *Rigoletto* G. Verdi), które odbyło się na Dziedzińcu zamku Topacz 5,6,7 września 2014 roku. Wykonałem również partię Archanioła w *Raju Utraconym* K. Pendereckiego oraz Szewca w *Pulapce* Z. Krauze w ramach ISCM World Music Days – IV Festiwalu Opery Współczesnej we Wrocławiu. Brałem udział w premierze *Kawalera Srebrnej Róży* R. Straussa w roli Majordomusa. Ostatnie przedstawienie, jakie zaśpiewałem na deskach Opery Wrocławskiej odbyło się w ramach jej jubileuszu 70-lecia. Był to *Król Roger* K. Szymanowskiego we wrześniu 2015.

W latach 2005-2015 jako solista Opery Wrocławskiej wystąpiłem w około 550 przedstawieniach. Brałem udział w premiach, Megawidowiskach Operowych, Superprodukcjach oraz spektaklach repertuarowych. Wielokrotnie z zespołem Opery wrocławskiej występowałem poza granicami kraju na licznych festiwalach.

Na scenie występowałem z wieloma wybitnymi artystami m. in.: Aleksandrą Kurzak, Małgorzatą Walewską, Wiolettą Chodowicz, Olgą Pasiecznik, Jolantą Żmurko, Ewą Czermak, Anną Lubańską, Agnieszką Rehlis, Mariuszem Kwietniem, Andrzejem Dobberem, Antonello Palombim, Franzem Hawlata, Leszkiem Skrlą, Yvonne Naef, Edgras Montvidas, Raymond Aceto, Krzysztofem Bednarkiem, Barbarą Kubiak. Śpiewałem pod batutą m. in.: Charlesa Dutoita, Kazushi Ono, Chikara Imamura, Tadeusza Zatheya, Bassema Akiki, Marka Tracza, Wojciecha Rodka, Ewy Michnik, Dariusza Mikulskiego, Tomasza Szredera.

W roku 2015 z radością wróciłem do możliwości występów w koncertach zarówno kameralnych jak i z towarzyszeniem orkiestry. Wraz z Jurkiem Owczarzem, pomysłodawcą i kierownikiem artystycznym „Wojnowickich Salonów Muzycznych”, zapoczątkowałem serię koncertów w Zamku na wodzie w Wojnowicach koncertem pt.: „Polska Romantyczna” z repertuarem m. in. pieśni M. Karłowicza. We wrześniu 2015 roku wziąłem udział w Koncercie Słowiańskiej Muzyki Wokalnej w ramach III Letniego Festiwalu Muzyki Wokalnej w Czechowicach-Dziedzicach, zaś w październiku zostałem zaproszony do wykonania *Mszy d-moll Nelsonskiej* J. Hydna w ramach Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej. Koncert odbył się w Katedrze NMP w Radomiu z Chórem Filharmonicznym oraz Radomską Orkiestrą Kameralną pod batutą Macieja Żółtowskiego, zaśpiewałem koncert „Polska liryka wokalna” w ramach wernisazu malarstwa prof. Stanisława Baja w galerii Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej oraz wziąłem udział w Koncercie Inauguracyjnym XI Międzynarodowego Festiwalu Chórów im. Kazimierza Fobera, na którym wykonaliśmy *Missa Solemnis* W. A. Mozarta chórami festiwalowymi, „Bytomską Orkiestrą Gorczyckiego” pod batutą Benedykta Błońskiego.

Na przełomie lipca i sierpnia 2015 roku prowadziłem cykliczną już „Letnią Akademię Wokalno-Aktorską” w Wiselce.

W 2016 roku również brałem udział w wielu koncertach m.in.: Galowym koncercie karnawałowym w ramach Karnawałowego ogródka teatralnego w Czechowicach-Dziedzicach. Zaśpiewałem również podczas pięciu koncertów organizowanych przez Towarzystwo im. F. Liszta we Wrocławiu. W ramach wieczorów Lisztowskich wykonałem wraz z Jerzym Owczarzem pieśni kompozytorów polskich i czeskich we Wrocławiu, Oławie, na Zamku Piastów Śląskich w Brzegu oraz Głogowie. Wziąłem również udział w Wojnowickich Salonach Muzycznych w koncercie pt.: „Muzyka Tatr” śpiewając pieśni M. Karłowicza, I. J. Paderewskiego oraz K. Szymanowskiego. Wykonałem również w ramach VII Żukowskiego Lata Muzycznego koncert „O sole mio”, wraz z Pauliną Miczanowską oraz Baltic Strings. We wrześniu 2016 roku zostałem zaproszony przez Grażynę Krzanowską do

wykonania koncertu „We mgłach” w ramach XXIII Jesiennego Festiwalu Muzycznego „Alkagran 2016” oraz IX Konkursu Akordeonowego im. Andrzeja Krzanowskiego w Czechowicach Dziedzicach, gdzie wykonałem recital pieśni K. Szymanowskiego. Wziąłem też udział w dwóch koncertach w ramach VI Dobrodzień Classic Festival z repertuarem operowym, operetkowym oraz musicalowym wraz z Moniką Świostek, Katarzyną Gierla, Tomaszem Rakiem, oraz Piotrem Lempą. Zostałem również zaproszony, jako gość specjalny do wzięcia udziału w koncercie jubileuszowym z okazji 105 rocznicy powstania chóru „Halka”.

Na przełomie lipca i sierpnia poprowadziłem „Letnią Akademię Wokalno-Aktorską” zorganizowaną przez Zespół Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu, w Wisielce.

Podsumowaniem mojej pracy artystycznej jest udział w ponad 550 spektaklach operowych, ponad 120 koncertach kameralnych oraz ponad 50 koncertach z towarzyszeniem orkiestry. Swoje doświadczenie artystyczne wykorzystywałem i wykorzystuję w pracy naukowej i pedagogicznej, ucząc m.in. aktorów, wokalistów oraz przyszłych nauczycieli. W centrum moich zainteresowań naukowych znajdują się kwestie związane zarówno z historią i teorią muzyki, jak również pedagogiką. Moje badania naukowe koncentrują się wokół zagadnień związanych z edukacją muzyczną dzieci i młodzieży ze szczególnym zwróceniem uwagi na elementy muzyki oddziałujące zarówno na procesy poznawcze, jak i na rozwój społeczno-emocjonalny. W publikacjach naukowych zajmuję się czynnikami warunkującymi efektywność i jakość pracy aktora, śpiewaka i nauczyciela, ze szczególnym uwzględnieniem emisji głosu oraz kultury żywego słowa.

W latach 2013-2016 wziąłem udział w 33 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych organizowanych m.in. przez Uniwersytet Poznański, Uniwersytet Białostocki, Uniwersytet Śląski, Uniwersytet w Ostrawie, Uniwersytet Wrocławski i wiele innych uczelni. Wystąpiłem z blisko 30 referatami na tematy związane z emisją głosu nauczyciela, śpiewaka oraz aktora, kształceniem wokalnym, edukacją muzyczną dzieci i młodzieży, rolą muzyki w procesie dydaktycznym i wychowawczym, roli rodziny w odkrywaniu i rozwijaniu uzdolnień muzycznych dziecka, znaczeniem logorytmiki w terapii logopedycznej dziecka, zastosowaniem techniki „appoggio” w terapii osób jękających się oraz terapeutycznymi walorami muzyki. Moje zainteresowania naukowe związane są również z możliwością stymulowania słuchu muzycznego i fonematycznego, co wyraziłem m. in. w artykułach pt.: „Edukacja muzyczna a słuch fonematyczny i ich wpływ na wybrany

aspekt kształcenia językowego na etapie wczesnoszkolnym”, „Metoda Alfreda Tomatisa w stymulacji głosu i mowy dziecka”.

Zostałem zaproszony do wygłoszenia wykładu pt.: „Kondycja głosowa w ocenach nauczycieli, aktorów i wokalistów – w poszukiwaniu modelu kształcenia w zakresie emisji głosu, modelu profilaktyki, diagnozy i terapii zaburzeń głosu”, na XXVI Sympozjum Naukowym „Problemy pedagogiki wokalne” organizowanym przez Akademię Muzyczną K. Lipińskiego we Wrocławiu. Wygłosiłem również referat na temat: „Możliwości wykorzystania elementów metody Christiana Elssnera w kształceniu głosu sopranowego uczniów na poziomie szkoły średniej”, podczas sesji plenarnej IV Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej z cyklu: Konteksty kształcenia muzycznego Muzyka w edukacji dzieci i młodzieży organizowanej przez Akademię Muzyczną im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi.

Jestem autorem ponad 30 artykułów naukowych w książkach redakcyjnych, czasopiśmie naukowych w kraju i za granicą, redaktorem bądź współredaktorem trzech książek: „Nauczyciel i jego rola w sytuacji zmian społecznych i edukacyjnych: współczesne wyzwania”, red. nauk. Urszula Szuścik, Ewa Kochanowska, Rafał Majzner, Wydawnictwo Libron - Filip Lohner, Kraków 2014; „Muzyka w dialogu z edukacją: wybrane konteksty aktywności i edukacji muzycznej” red. nauk. Ewa Kochanowska, Rafał Majzner, Wydawnictwo LIBRON-Filip Lohner, Kraków 2015 oraz „Muzyka w przestrzeni edukacyjnej - wyzwania i inspiracje”, red. nauk. Rafał Majzner, Wydawnictwo Naukowe Akademii Techniczno-Humanistycznej, Bielsko-Biała 2015.

Jestem redaktorem tematycznym punktowanego czasopisma naukowego „Konteksty Pedagogiczne” wydawanego przez Katedrę Pedagogiki Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej oraz recenzentem w czasopiśmie naukowym „Konteksty Kształcenia Muzycznego” wydawanym przez Akademię Muzyczną im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi.

Byłem członkiem komitetu organizacyjnego II i III Międzynarodowej Konferencji Naukowej – z cyklu Nauczyciel i uczeń w teorii i praktyce pedagogicznej – konteksty zmian na temat na temat: Nauczyciel i uczeń we współczesnej przestrzeni edukacyjnej. Profilaktyka, diagnoza i terapia. Organizowanej przez Katedrę Pedagogiki Akademii Techniczno - Humanistycznej w Bielsku - Białej. Byłem również pomysłodawcą i przewodniczącym komitetu organizacyjnego I i II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej z cyklu Kultura Muzyka Edukacja, organizowanej przez Katedrę Pedagogiki Akademii Techniczno - Humanistycznej w Bielsku - Białej.

Brałem udział w programie Erasmus w roku 2014, 2015 oraz 2016 uczestnicząc w wykładach na Uniwersytecie w Ostrawie, gdzie podejmowałem tematykę m.in. z zakresu emisji głosu nauczyciela języka polskiego na Zaolziu w Czechach, pedagogiki wokalne i kultury języka, wykorzystania podparcia oddechowego w emisji głosu mówionego.

Wśród kierunków mojego rozwoju, jako nauczyciela śpiewu chciałbym zaznaczyć doskonalenie procesu kształcenia wobec coraz wyższych i coraz szybciej zmieniających się wymagań w zawodzie śpiewaka, związanych nie tylko z techniką wokalną, ale również z podejściem psychologicznym do wykonywanego zawodu. Jako nauczyciel akademicki szczególną uwagę chciałbym zwrócić na kompetencje przyszłych pedagogów, z którymi pracuję. Podczas wykładów i ćwiczeń będę podejmować zagadnienia związane z metodyką pracy w szkole – jej możliwościami, ograniczeniami i zagrożeniami.

Będę czynił starania w polepszeniu mojej pracy na rzecz rozwoju uczelni poprzez rzetelne przekazywanie wiedzy teoretycznej i praktycznej studentom, których pragnę przygotować do pracy w zawodzie nauczyciela. Praca naukowa, kontynuowana działalność artystyczna i współdziałanie w projektach artystyczno-naukowych podniesie moje kwalifikacje oraz poszerzy wiedzę i doświadczenie praktyczne. Pozwoli to nawiązywać kontakt ze studentami i słuchaczami studiów podyplomowych. Moim celem jest służenie im pomocą i opieką podczas pobierania nauki, jak również w razie potrzeby po jej zakończeniu.

